

Signatures en el llibre de la ciutat. La Sala de Consells va rebre el dia 12 la presència de destacades personalitats del món de la cultura valenciana en l'acte d'homenatge a Enric Llobregat.

Qui perd els orígens...

El passat dia 12 d'agost, l'Ajuntament de Planes homenatjava, en un acte amistós i carregat d'afecte, la figura, la trajectòria i el compromís cívic de l'arqueòleg valencià Enric Llobregat.

El passat divendres dia 12 d'agost, el poble de Planes afegia un habitant més a la llista de les seues personalitats d'honor. L'arqueòleg Enric Llobregat era nomenat, en un acte organitzat pel mateix Ajuntament i pel Consell Valencià de Cultura exempt de constreyniments protocolaris però carregat d'afecte, ciutadà d'honor de la vila de Planes. El seu alcalde, Alfons Llorens, feia un reconeixement públic de la trajectòria i l'obra d'un arqueòleg; "de la primera persona que va venir a acaronar la terra nostra". "T'estimem perquè són 30 anys de viure per retornar-nos els mots de cada cosa." Amb aquestes paraules emotives, Llorens definia la tasca constant d'un valencià "humanista", com va voler definir-lo, i no únicament l'individu curiós que pretén desenterrar el passat remot de la seua col·lectivitat.

Perquè la trajectòria professional i intel·lectual del doctor Llobregat ultrapassa els confins estrictes de la història per interferir en un compromís amb la seua societat. Mentre que, d'una

banda forma part de la junta consultiva d'Acció Cultural del País Valencià, d'altra, no deixa de publicar estudis i investigacions sobre temes històrics i, essencialment, arqueològics.

Aquest personatge nascut a la ciutat de València el 1941 dirigeix des del 1965 el Museu d'Arqueologia d'Alacant. L'han volgut qualificar de figura amb extens bagatge cultural i profund coneixement de la matèria; bé que ho reflecteixen així les seues publicacions que es combinen amb l'ampliació d'estudis sobre prehistòria oriental a l'Ecole Biblique et Archéologique a Jerusalem; o amb nombroses excavacions al País Valencià, entre les quals cal destacar les del jaciment de la Illeta al Campello, les de les restes ibèriques del Tossal a Manises, o les de la cova prehistòrica d'En Pardo, a la mateixa vila de Planes iniciades ara fa 30 anys i que en l'actualitat encara segueixen actives, dirigides, ara, pels seus deixebles més pròxims.

Càlid homenatge en un dia d'agost. Divendres dia 12 d'agost, alcalde -bastó en mà-

regidors i una tímida presència de cossos de l'ordre esperen en un parc a la vora de la mateixa carretera l'arribada de la consellera de Cultura Pilar Pedraza. Alguns veïns –els més curiosos–, convidats especials i unes quantes desenes de graus, que l'asfalt de migdia s'encarrega de multiplicar, completen l'escena.

L'acte que conté –i manté– ben poca rigidesa protocol·lària s'anuncia itinerant. Després d'una breu visita a una estàtua de reduïdes dimensions que reproduïx el bust de la Dama d'Elx, la comissió formada per l'homenatjat, la consellera de Cultura, l'alcalde del poble i amitats, deixebles i coneguts d'uns i altres va dirigir-se cap a la Sala de Consells de l'Ajuntament.

L'acte s'oficia sense preàmbuls ni discursos perquè aquests queden reservats, com bé ha anunciat el mateix Llorens, per a la sobretaula d'un dinar que espera a la Venta Margarida, l'hostal on Llobregat residia, ara fa 30 anys, en les seues incursions en aquest paratge que es troba a les portes de la vall de Gallinera.

Les signatures en el llibre de la ciutat deixen l'empremta i romanen com a prova testimonial del pas, alguna vegada, d'aquests representants del món de la cultura per una població d'un miler d'habitants de la comarca alacantina del Comtat. La Sala de Consells, expectant i envaïda, suporta estoica la calor. La temperatura augmenta darrere les cortines consistorials de vellut roig burdeus mentre que la humitat relativa provoca una transpiració col·lectiva que es tradueix per un tràfec constant i desinhibit de ventalls els quals no coneixen, en aquesta ocasió, distincions d'edat, sexe o autoritat –i llueixen, alguns, missatges de campanya institucional.

La taula és ocupada pel signataris entre els quals es troba una esqüeta representació del Consell Valencià de Cultura: Emili Marín, director de la revista *Saó*; Pilar Faus i Arcadi Garcia, el qual no dubta, liant-se una cigarreta, a recordar una anècdota entre la fabricació pròpia, manual i tradicional de la cigarreta i els evasius *porros* de la nova joventut.

Venta Margarida, un retrobament amb el passat. A deu minuts de camí, la Venta Margarida alberga records del passat. Tot i que l'entorn, probablement, en una altra ocasió no compliria els requisits per a un acte en què es dona la presència de representants del Govern valencià, ara transportava més d'un i, especialment, l'homenatjat Enric Llobregat, a la seua joventut de la dècada dels seixanta.

La senzillesa decorativa no transgredeix els límits de bar de poble. Ornaments dispers i algun cartell anunciador. El mobiliari, funcional, a l'igual que una oferta gastronòmica

immersa en la més pura quotidianitat, fan d'aquest acte més que un homenatge un dinar d'amics d'Enric Llobregat.

Rodejat del seus deixebles, dels membres del Consell Valencià de Cultura, de les autoritats municipals, de la consellera de Cultura, del conseller d'Economia i Hisenda, Aurelio Martínez –que ocupa durant les vacances de Joan Lerma, la plaça de president de la Generalitat valenciana–, del recentment nomenat rector de la Universitat de València, Pedro Ruiz. Enric Llobregat escolta, emocionat, l'afecte del “discurs-resposta” d'Alfons Llorens a una carta que el doctor i arqueòleg va escriure-li el dia que aquest prenia possessió com a alcalde. “Enhorabona per l'alcaldia. *No te arriendo la ganancia...*”, la resta, raons personals.

La pilota valenciana, un bon final d'homenatge. La Venta Margarida ha estat lloc de discursos, obsequis i reconeixements, però la partida de pilota valenciana posa un punt i final a un acte íntim, de comptada aflluència, i de forta càrrega emotiva.

Un bon final, doncs, atractiu sobretot, quan s'anuncia una partida a llargues –l'inici de la qual es va retardar, per cert, dues hores– en la qual s'assegura la presència d'exponents de l'estil de Fredy, Tónico el de Murla o el mateix Genovés. Una exhibició d'habilitat, potència i tradició mil·lenària, clàssica més aviat, en la qual el mateix Llobregat haurà sabut, certament, retrobar els testimonis d'un passat. Del seu passat.

Eliseu T. Climent

VICENT A. JIMÉNEZ

Enric Llobregat. L'historiador i arqueòleg que ha retrobat els orígens d'un poble. De Planes.

Pilar Pedraza. Afectada per les altes temperatures, no dubta a fer ús d'un ventall publicitari.

VICENT A. JIMÉNEZ

